Parsil o palaka täwed.
Kui o taris tassin wälja.

31. V

Wennikene, wermekene,
Kui läed Narwast naista tooma,
Peeterburist teista-poolta,
Ä ming musta riietega,
Wana künni kübaraga.
Kõpsi alla kelderisse,
Astu alla aitudesse.
Wõta aidast uued rüded,
Warna otsast walged särgid,
Kelderist uue kübara.
Siis mine Narwast naista tooma,
Peeterburist teista-poolta.
Mine sa läbi Lihula,
Läbi peenest Pärnu linnast,
Tiksub tina saanikene,
Raksub rauda wankerike,
Laksub looka lõhmuspuine,
Laulab lõuke looga all,
Teder teise aisa otsas,
Kägu taga saani korjus.
Siis tuleb wastu neiu parwe,
Neiu parwe, neitsi parwe,
Tõtwad troppis tõlla ette,

Astwad salkas saani taha.
„Kust see kuulus peiukene,
Ja see nägus noorimeesi,
Kellel lõuke looga all,
Teder teise aisa otsas,
Kägu taga saani korjus?"

32. V

Fidu, tiidu, tee oli wiltu,
Sauna naeste saba oli wiltu,
Küla poiste kael oli wiltu,
Meie meeste mokk oli wiltu.
Suud neil wiltu wiina poole,
Mokad hõiel õlle poole,
Falad kõwerad kõrtsi poole.
Hõissa, Matsi, ma lõõn tralli,
Kui see Mats ei salli tralli,
Siis lõõn Matsi kukerpalli!
Fidu, tiidu, tüttar nutab.
Ega see tüttar tühja p nutta,
Ilmaaegu healitselle.
Tütrel o tüli tulemas,
Warud peale waagimassa.
Ei kustu tuli tubadest,
Ei naene noori riietest,
Ei säde sängi sammastest
Ei halli aga hobu rakkeesta.